

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nadejda Toma,

Judecători

Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 18 noiembrie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2022, declarat de avocata Tatiana Lepădatu, în numele inculpatului

Berco Andrei XXXX,

anterior condamnat prin:

1) sentința Judecătoriei Ocnîța din 20.08.2012 în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 6 luni închisoare;

2) sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12.03.2013 în baza art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal la 6 ani închisoare.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> <i>07.06.2018 – 24.03.2020,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>14.05.2020 – 10.06.2020,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>22.07.2020 – 18.11.2021,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>08.12.2021 – 15.06.2022,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>23.08.2022 – 30.11.2022.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 24 martie 2020, Berco Andrei a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Cererea administratorului ICAP „Coopalimentara UCCM” privind încasarea cheltuielilor de judecată, a fost lăsată fără examinare.

2. Instanța de fond a constatat că potrivit rechizitoriului, Berco Andrei se învinuiește că la 07 mai 2018, orele 11:18, la intersecția străzilor Grădina Botanica cu șos. Muncești mun. Chișinău, având scopul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate, intenționat încălcând prevederile pct. 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, conform căreia, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, a condus automobilul „Audi”, n/î XXXX, și fiind în stare de ebrietate cu grad avansat, după care a fost stopat de către agentul constatator Inspector al INP al IGP a MAI, Calistru Marin, a fost supus verificării cu alcooltestul de molde „Drager 6810” întru stabilirea stării de ebrietate și natura ei, în urma examinării, s-a stabilit că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat constituie 0,38 mg/l, care conform art. 134¹² alin. (3) Cod penal se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, ca conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Instanța a reținut că au fost incorect încadrate juridic acțiunile inculpatului în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal ca conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate cu grad avansat, or, subiectul infracțiunii imputate are calitate specială de persoană care conduce mijlocul de transport și nu este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport, astfel în cadrul cercetării judecătorești s-a demonstrat cu certitudine că la data de 07.05.2018 în timp ce conducea mijlocul de transport „Audi”, n/î XXXX, Berco A. nu deținea permis de conducere.

Astfel, cu certitudine s-a constatat că faptele inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii imputate și urmează a fi achitat.

3. Procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Maria Vulpe, a declarat recurs, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 750 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

Apelanta a invocat că subiectul infracțiunii specificate la alin. (1) art. 264¹ Cod penal, este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. În plus, subiectul are calitatea specială de persoană care conduce mijlocul de transport.

În speță, sunt probate toate aceste elemente, iar norma indicată nu impune imperativ ca subiectul să dețină permis de conducere și să nu fie privat de dreptul de a conduce mijloace de transport.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2020, recursul a fost admis, casată total sentința și dispusă rejudecarea cauzei penale de către instanța de fond, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a statuat că subiectul infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, nu are calitatea specială de persoana care conduce mijlocul de transport, precum și calitatea specială de persoana care deține permis de conducere și nu este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport, or, în art. 264¹ alin. (4) Cod penal este prevăzută o formă agravantă a infracțiunilor prevăzute la art. 264¹ alin. (1)-(3) Cod

penal, esența constituind în lipsa unui permis de conducere al făptuitorului, deci în cazul dat nu este o diferență în calitatea subiectului categoriilor de infracțiuni (el-subiectul, fiind unul și același - persoana care a atins vârsta de 16 ani, conducerea mijlocului de transport, starea de ebrietate și deținerea permisului de conducere-fiind elemente ale laturii obiective), ci este o diferență ce se referă la latura obiectivă cu agravanta respectivă.

Astfel, dacă persoana a comis fapta prejudiciabilă prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, însă acțiunile ei au fost încadrate pe art. 264¹ alin. (1) Cod penal, aceasta nu urmează a fi achitată, urmare a constatării că fapta nu întrunește elementele infracțiunii (în cazul dat laturii obiective), or, încadrarea în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal a faptei incriminate inculpatului, acoperă aria infracțiunii indicate în rechizitoriu.

Totodată, dacă instanța de fond s-a bazat pe faptul că organul de urmărire penală incorect a încadrat juridic acțiunile inculpatului în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, urma să se expună asupra unei eventuale reîncadrări acțiunilor inculpatului, în situația în care, art. 113 alin. (2) Cod penal prevede că „Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Reieșind din procedura de judecare a recursului, în acest context nu poate fi controlat fondul cauzei, or, instanța de recurs trebuie să accepte constatarea de fapt stabilită de instanța de fond.

Tot în acest context, prin recursul declarat de acuzatorul de stat s-a contestat o sentință de achitare, în acest sens fiind imperativă audierea inculpatului și a martorilor, cercetarea probelor și întocmirea procesului-verbal al ședinței de judecată în conformitate cu prevederile art. 336 Cod procedură penală, acțiuni care nu pot fi întreprinse la judecarea recursului, respectiv, instanța de recurs nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare, bazându-se exclusiv pe lucrările primei instanțe, care conțin declarațiile martorilor și ale inculpatului din același dosar, în temeiul cărora instanța de fond a dispus achitarea inculpatului, din motiv că fapta inculpatului nu conține elementele infracțiunii.

5. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 18 noiembrie 2021, Berco Andrei a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal (*episodul din 13.10.2019*) la 2 ani închisoare, art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal (*episodul din 26.04.2020*) la 2 ani închisoare, art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal (*episodul din 12.08.2020*) la 2 ani închisoare și art. 264¹ alin. (1) Cod penal (*episodul din 13.10.2019*) la 240 ore de muncă neremunerată.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani și 4 luni închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul lui Costin Raisa prejudiciul material în sumă de 3000 lei.

6. Instanța de fond a constatat că inculpatul Berco Andrei, la 07 mai 2018, orele 11:18, la intersecția străzilor Grădina Botanica cu șos. Muncești, mun. Chișinău, având scopul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate, intenționat, încălcând prevederile pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, a condus automobilul

„Audi”, n/î XXXX, fiind în stare de ebrietate cu grad avansat, după care, fiind stopat de către agentul constatator inspector al INP al IGP a MAI, Calistru Marin, a fost supus verificării cu alcooltestul de model „Drager 6810” întru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, în urma cărui fapt, s-a stabilit, că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat constituie 0,38 mg/l, care conform art.134¹² alin. (3) Cod penal, se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Tot el, la 13 octombrie 2019, de la orele 23:00, până la 14 octombrie 2019, orele 07:30, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se în apartamentul nr.XX, amplasat pe str. XXXX, mun. Chișinău, de unde pe ascuns a sustras bani în sumă de 17 000 lei, care aparțin lui Ceban Victor, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii, ca urmare, prin acțiunile intenționate, cauzând părții vătămate Ceban Victor daune în proporții considerabile în sumă de 17 000 lei.

Tot el, la data de 26 aprilie 2020, orele 20:00, aflându-se în automobilul „Lexus”, n/î „XXXX”, care era parcat pe str. Maria Dragan 4/1, mun. Chișinău, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și admitând în mod conștient survenirea acestora, pe ascuns a sustras un telefon mobil de model „Samsung A7”, în care era instalată cartela SIM cu nr. XXXX, la prețul de 6000 lei, ce aparținea lui Beschieru Ruslan, după care, cu bunul sustras s-a ascuns de la fața locului, cauzându-i părții vătămate o daună considerabilă în sumă totală de 6000 lei.

Tot el, la 12 august 2020, orele 02:18, aflându-se în încăperea vulcanizării SRL „Falconius”, amplasată pe adresa str. XXXX, din mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, intenționat, pe ascuns, prin acces liber, a sustras un telefon mobil de model „Redmi Note 8” cu IMEI-1: XXXX și IMEI-2: XXXX, la preț de 3500 lei, în care era instalată cartela SIM XXXX după ce cu bunul sustras s-a ascuns de la locul săvârșirii infracțiunii, astfel cauzându-i părții vătămate Stirski Vasile o daună materială în proporții considerabile în sumă de 3500 lei

Instanța a reținut că inculpatul nu s-a prezentat în ședința de judecată și nu a adus la cunoștință instanței motivul neprezentării sale, iar prin încheierea judecătoreiei Chișinău din 09.10.2020, a fost dispusă anunțarea lui în căutare, fiind pornit dosarul de căutare nr. XXXX.

În conformitate cu art. 321 alin. (1, 2) pct. 1), alin. (6) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță și în instanța de apel are loc cu participarea inculpatului, cu excepția cazurilor prevăzute de prezentul articol. Judecarea cauzei în lipsa inculpatului poate avea loc în cazul când inculpatul se ascunde de la prezentarea în instanță.

Totodată, vinovăția inculpatului pe episodul din 07.05.2018 privind învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, a fost dovedită integral prin probele administrate, inclusiv:

declarațiile similare ale martorilor Calistru Marin și Rusu Roman, că pe 07 mai 2018, activând în calitate de ofițeri de patrulare, au oprit un automobil la volanul căruia se afla inculpatul. Au solicitat actele la control, simțind mirosul de alcool de la șofer. Șoferul nu avea permis de conducere și a prezentat buletinul de identitate, fiind supus testării alcoolscopice cu „Drager”;

tichetul „Drager” din 07.05.2018, potrivit cărui, la Berco Andrei, a.n.XXXX, s-a constatat concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,38 mg/l. Rezultatul a

fost comunicat lui Berco A., iar tichetul recunoscut și anexat în calitate de mijloc material de probă;

Este nefondat argumentul apărării privind achitarea inculpatului pe art. 264¹ alin. (1) Cod penal, or, prin probele cercetate în ședința de judecată a fost confirmată existența faptei infracționale reținute în sarcina inculpatului.

În acest sens sunt pertinente și constatările instanței de recurs expuse în decizia din 10.06.2020 că: „deși dacă persoana a comis fapta prejudiciabilă prevăzută de art.264¹ alin.(4) Cod penal, însă acțiunile ei au fost încadrate pe art. 264/1 alin. (1) Cod penal, aceasta nu urmează a fi achitată urmare a constatării că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, or încadrarea în baza art. 264/1 alin. (1) Cod penal a faptei incriminate inculpatului, acoperă aria infracțiunii indicate în rechizitoriu”.

Potrivit art. 113 alin.(2) Cod penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Având în vedere faptul că după trimiterea cauzei la rejudecare, aceasta s-a aflat în curs de examinare mai mult de 1 an de zile, în total fiind fixate 27 de ședințe, de către partea acuzării nu au fost prezentate careva probe, care ar permite instanței să ajungă la o concluzie certă și fără echivoc despre vinovăția inculpatului în săvârșirea unei alte infracțiuni decât cea pentru care acesta a fost dedus judecării. Potrivit art.325 Cod de procedură penală, (1) Judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. (2) Modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situației inculpatului se admite numai în cazurile și în condițiile prevăzute de prezentul cod. Astfel, reieșind din prevederile normei citate, instanța reține că alegațiile părții apărării privind existența temeiurilor de emiteră a unei sentințe de achitare a inculpatului, urmează a fi apreciate critic, deoarece probatoriul administrat la etapa urmării penale și în cadrul 13 cercetării judecătorești confirmă existența faptei infracționale reținute în sarcina inculpatului în partea descriptivă a prezentei sentințe, în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, acesta urmând a fi recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

La fel, pe episoadele privind învinuirea pe art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, vina inculpatului este dovedită integral prin probele administrate, inclusiv pe episodul din 13.10.2019 prin:

declarațiile părții vătămate Ceban Victor, că 13 octombrie 2019, Berco l-a sunat că vrea să fie la Chișinău și să locuiască cu el câteva zile, până a-și găsi de lucru, l-a întâlnit pe Berco când el a venit, au stat la magazin și au servit câte o bere. Apoi s-au dus în apartamentul în care locuiește, au mai luat de la magazin bere și produse, apoi au stat la bucătărie și au servit. Cât stăteau la bucătărie, a fost telefonat de prietena sa Aliona Talmaz și el a plecat la Buiucani, Berco a rămas cu fratele său Cebanu Marin. În oraș au stat o oră-două, aproximativ la ora 17:00-18:00, după ce a venit acasă, a verificat banii în dulap în sumă de 17 400 lei, i-a luat pe toți, erau într-un plic, împreună cu Berco au plecat la magazin după produse, s-au întors înapoi în apartament, după ceva timp căuta țigările, a scos plicul cu bani, după asta el i-a mai spus să se ducă să ia

încă o bere, era deja 21:30, și iarăși au luat produse și băuturi alcoolice, ultima bere o achitare el. La ora 23:00 s-au culcat, el pe un fotoliu, și partea vătămată pe pat alături, fratele dormea în cameră cu ei pe alt fotoliu. Dimineața, când s-a trezit, Berco nu mai era în apartament, banii lipseau din buzunar, a verificat unde a dormit el, era plicul fără bani lângă fotoliu unde a dormit Berco. Fratele era în casă, l-au sunat pe Berco Andre, dar nu a răspuns, după asta a apelat poliția, fratele său i-a spus că s-a trezit pe la orele 01:00 și Berco nu era în casă, pantalonii în care erau banii, erau jos, fratele a luat pantalonii și i-a pus pe pat, fratele cunoștea că el strânge bani, dar suma și locul nu cunoștea. Dorește ca Berco să îi întoarcă banii, suma este considerabilă pentru el, careva alte pretenții nu are. Suma prejudiciului cauzat este de 17000 lei deoarece 400 lei i-a cheltuit la magazin;

plângerea depusă de Ceban Victor din 14.10.2019, prin care solicită tragere la răspundere a persoanei neidentificate, care la data de 13.10.2019, orele 22:30, aflându-se în apartamentul nr. XX de pe str. XXXX, mun. Chișinău, pe ascuns i-a sustras 17.000 lei, cauzându-i astfel un prejudiciu material considerabil;

Totodată, s-a constatat cu certitudine întregirea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de furt, ori, inculpatul la 13.10.2019, 26.04.2020 și 12.08.2020, crezând că nu este observat de nimeni, a sustras bunurile - suma de 17.000 lei (*episodul din 13.10.2019*); telefonul mobil de model „Samsung A7” (*episodul din 26.04.2020*); telefonul mobil de model „Redmi Notes” (*episodul din 12.08.2020*), fiind convins că le sustrage pe ascuns.

Astfel, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal și de faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune ușoară și infracțiuni mai puțin grave, că circumstanțe agravante fiind săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, or, potrivit cazierului judiciar al inculpatului, acesta anterior a fost condamnat pentru comiterea infracțiunilor contra patrimoniului, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă, rațională și echitabilă doar prin izolare de societate.

7. Avocata Tatiana Lepădatu a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat pe art. 264¹ alin. (1) Cod penal și pe episodul din 13.10.2019 pe art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Apelanta a invocat că pentru a întruni toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute art. 264¹ alin. (1) Cod penal, este necesar ca subiectul acestei infracțiunii să fie o persoană care conduce mijlocul de transport și nu este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Astfel, inculpatul nu este subiectul infracțiunii imputate, or, în cadrul cercetării judecătorești s-a demonstrat că la 07.05.2018, în timp ce conducea mijlocul de transport „Audi”, n/î XXXX, Berco Andrei nu deținea permis de conducere.

Având în vedere faptul că careva probe ce ar demonstra deținerea de către inculpat a permisului respectiv nu au fost administrate de partea acuzării, inculpatul nu

întrunește condițiile unui subiect al infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

Cu referire la episodul din 14.10.2019, concluzia despre vinovăție se axează pe declarațiile părții vătămate Ceban Victor, care este parte cointeresată. Inculpatul a negat faptul sustragerii mijloacelor bănești.

În situația în care alte probe concludente și relevante nu au fost acumulate, aprecierea drept adevărate a declarațiilor părții vătămate pentru a le pune la baza sentinței este insuficientă și neechitabilă față de inculpat.

Instanța a ignorat circumstanțele obiective, care pun la îndoială învinuirea adusă, după cum urmează: partea vătămată Ceban Victor recunoaște că era în stare de ebrietate și că de mai multe ori se deplasa la magazin pentru a-și cumpăra băuturi alcoolice, având cu sine toată suma de 17.000.00 lei; la caz, n-a fost audiat în ședința de judecată martorul Ceban....., fratele părții vătămate; dimineața, după trezire, partea vătămată a găsit ușa de la intrare deschisă.

În circumstanțe descrise, apar îndoieli rezonabile privind vinovăția inculpatului, or, nu este clar dacă avea în realitate la sine 17.000 lei partea vătămată sau această sumă putea fi pierdută de către acesta în alte împrejurări, pe timpul deplasărilor la magazin.

8. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2022, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că inculpatul, fiind citat legal, în ședința instanței de apel nu s-a prezentat, fiind anunțat în căutare potrivit dosarului de căutare nr. XXXX din 21.10.2020.

Partea vătămată Ceban Victor, la fel, nu s-a prezentat, fiind întreprinse măsuri de înștiințare despre locul, data și ora examinării cauzei, astfel, că ghidându-se de rigorile art. 412 alin. (5) Cod de procedură penală, s-a dispus judecarea apelului în absența acesteia.

Sentința a fost contestată doar în partea episodului din 07.05.2018 privind învinuirea lui Berco A. pe art. 264¹ alin. (1) Cod penal (*cauza penală nr. 2018420600*) și episodului din 13.10.2019 privind învinuirea lui pe art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal (*cauza penală nr. 2019421499*) și, ca consecință, stabilirea pedepsei definitive pentru concurs de infracțiuni.

Totodată, la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunile imputate.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, s-a constatat cu certitudine că Berco Andrei a comis infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, ca conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca furtul adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Cu referire la episodul din 07.05.2018, privind învinuirea pe art. 264¹ alin. (1) Cod penal, fiind audiat în calitate de bănuit inculpatul a recunoscut vina integral, nu posedă permis de conducere, de cele săvârșite sincer se căiește și ulterior de învinuit, a comunicat că învinuirea îi este clară, își recunoaște pe deplin vina și susține declarațiile date în calitate de bănuit, se căiește sincer de cele întâmplate.

Vinovăția ultimului a mai fost confirmată prin cumulul probelor administrate, cum ar fi declarațiile martorilor Calistru Marin și Rusu Roman, tichetul „Drager” din 07.05.2018, potrivit cărui, la Berco Andrei, a.n. XXXX, s-a constatat concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,38 mg/l.

Cu referire la episodul din 13.10.2019 privind învinuirea pe art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal (*cauza penală nr. 2019421499*), fiind audiat în calitate de învinuit, inculpatul, vina nu a recunoscut-o și a declarat că a fost la Ceban Viorel în ospeție, a servit băuturi alcoolice, acolo se aflau fratele lui și încă trei persoane necunoscute. Nu a luat niciun leu și nici nu știa că el are bani.

Totodată, prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția lui Berco A. în comiterea infracțiunii imputate.

Astfel, prima instanță s-a bazat pe următoarele probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele - declarațiile părții vătămate Ceban Victor, plângerea depusă de Ceban Victor din 14.10.2019, prin care solicită tragere la răspundere a persoanei neidentificate, care la data de 13.10.2019, aproximativ orele 22:30, aflându-se în apartamentul nr. 15 de pe str. XXXX, mun. Chișinău, pe ascuns i-a sustras 17.000 lei, cauzându-i un prejudiciu material considerabil, proces-verbal de cercetare la fața locului din 14.10.2019 cu planșa fotografică, prin care a fost cercetat apartamentul nr. XX din str. Grădina Botanică 15 mun. Chișinău.

Analizând probele cercetate în ședința instanței de apel și apreciindu-le, din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, s-a constatat că ele demonstrează cu certitudine vina inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate și că acțiunile lui au fost corect calificate de către prima instanță prin prisma art. 264¹ alin. (1) Cod penal, ca conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și a art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca furtul adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Sub aspectul laturii obiective, a infracțiunii specificate, ea se exprimă în fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe narcotice, psihotrope și/sau de alte substanțe cu efecte similare. Așadar, fapta prejudiciabilă se exprimă în acțiunea de conducere în condiții ilicite a mijlocului de transport.

În cazul infracțiunii analizate, caracterul ilicit al conducerii rezultă din nerespectarea obligației, pe care o are conducătorul mijlocului de transport, de a evita starea de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau starea de ebrietate produsă de substanțe narcotice, psihotrope și/sau de alte substanțe cu efecte similare.

Conducerea mijlocului de transport este acea operație tehnică prin care o persoană pune în mișcare mijlocul de transport și îl dirijează potrivit cu scopurile urmărite de ea. Este deplasarea mijlocului de transport, deci aflarea acestuia în mișcare.

Conform art. 134¹² Cod penal, prin stare de ebrietate se înțelege starea de dereglare psihofuncțională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri și/sau alte substanțe cu efecte similare.

Așa dar, prima instanță în mod justificat a constatat că nu există nici un temei pentru a pune la dubii probatoriul administrat, astfel prin rezultatul „Drager” și procesul-verbal de comunicare test „Drager” din 29.05.2018, se confirmă că Berco Andrei la data de 07.05.2018, orele 11:18, se afla în starea de ebrietate alcoolică cu concentrația de alcool în aerul expirat de 0,38 mg/l, procesul-verbal fiind semnat de către Berco A. fără a face careva obiecții și care nu a fost contestat.

În acest sens, nu pot fi puse la dubii declarațiile martorilor Calistru Marin și Rusu Roman, or, aceștia fiind agenți de patrulare, au exercitat atribuțiile de serviciu conform legislației în vigoare și a fișei de post, prin urmare sunt cointeresați în descoperirea/înlăturarea încălcărilor admise de conducătorii mijloacelor de transport, admiși pe drumurile publice.

Succesiv, aceste declarații sunt pertinente, concludente și veridice, deoarece sunt consecutive, logice, coroborează atât între ele, cât și se confirmă prin celelalte probe administrate la dosar.

Infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal este una formală și se consideră consumată din momentul efectuării conducerii mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe narcotice, psihotrope și/sau de alte substanțe cu efecte similare.

Expresia „persoana care conduce mijlocul de transport” include atât persoanele care au permis de conducere, cât și persoanele care nu au permis de conducere a mijloacelor de transport.

Subsecvent, inculpatul este persoana responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani, la fel, în momentul comiterii infracțiunii, ultimul conducea mijlocul de transport.

Cu titlu derivat, sunt învederate constatările instanței de apel expuse în decizia din 10.06.2020 că: „deși dacă persoana a comis fapta prejudiciabilă prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, însă acțiunile ei au fost încadrate pe art. 264¹ alin. (1) Cod penal, aceasta nu urmează a fi achitată urmare a constatării că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, or încadrarea în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal a faptei incriminate inculpatului, acoperă aria infracțiunii indicate în rechizitoriu”.

În concluzie, art. 264¹ alin. (1) Cod penal este o normă generală în coraport cu art. 264¹ alin. (4) Cod penal. În cazul în care fapta nu este calificată în baza normei speciale implică răspunderea penală în baza normei generale (dacă sunt întrunite elementele constitutive ale acestei norme generale).

Corespunzător, este nefondată solicitarea formulată de avocatul inculpatului precum că instanța de apel urmează să pronunțe o hotărâre de achitare în privința lui Berco A. pe episodul din 07.05.2018, din motiv că nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Codul penal.

Totodată, reieșind din probele prezentate de către partea acuzării și administrate în cadrul cercetării judecătorești de către instanța de judecată, s-a confirmat în totalitate vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, de către partea apărării nefiind prezentate careva probe pertinente și concludente sau careva argumente verosimile, care să combată probele acuzării administrate în vederea dovedirii vinovăției lui în comiterea faptei prejudiciabile.

Subsecvent, declarațiile inculpatului privind nevinovăția sa în comiterea faptei penale incriminate, prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, se combat prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părții vătămate și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și atestă incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Contrar argumentelor invocate de către partea apărării, prin fapta săvârșită au fost lezate valorile sociale privind patrimoniul persoanei, latura obiectivă a fost realizată prin fapta prejudiciabilă în următoarele circumstanțe: „la data de 13 octombrie 2019, de la orele 23:00, până la 14 octombrie 2019, orele 07:30, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se în apartamentul nr. 15, amplasat pe str. XXXX, mun. Chișinău, de unde pe ascuns a sustras bani în sumă de 17 000 lei, care aparțin lui Ceban Victor, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii, ca urmare, prin acțiunile intenționate, cauzând părții vătămate Ceban Victor daune în proporții considerabile în sumă de 17 000 lei”, legătura causală fiind una directă dintre faptă și urmarea dată.

În continuare cu referire la latura subiectivă, Berco A. a acționat cu vinovăție sub formă de intenție directă – prin sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, ori ultimul în cumulul probelor cercetate își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările lor prejudiciabile și a dorit în mod conștient survenirea acestor urmări, ultimul fiind responsabil și având vârsta subiectului infracțiunii.

Este declarativ argumentul avocatului precum că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost administrate suficiente probe ce ar dovedi comiterea de către Berco A. a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d), or, dimpotrivă, întreg ansamblul probatoriu al cauzei penale indică la culpabilitatea lui, partea acuzării în acest sens a prezentat probe verosimile care au elucidat în mod clar circumstanțele cazului și în baza cărora a fost demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului de comitere a infracțiunii de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Aceste afirmații ale părții apărării reprezintă opinia subiectivă a apelantului, or, din probele administrate, apreciate potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, s-a stabilit cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungându-se la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptelor incriminate

Totodată, la individualizarea pedepsei inculpatului, just s-a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestuia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care

atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acesteia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

9. Avocata Tatiana Lepădatu declară recurs ordinar, solicitând casarea parțială a hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat pe art. 264¹ alin. (1) Cod penal și pe episodul din 13.10.2019 pe art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Recurenta indică că pentru a întruni toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute art. 264¹ alin. (1) Cod penal, este necesar ca subiectul acestei infracțiuni să fie o persoană care conduce mijlocul de transport și nu este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Astfel, inculpatul nu este subiectul infracțiunii imputate, or, în cadrul cercetării judecătorești s-a demonstrat că la 07.05.2018 în timp ce conducea mijlocul de transport „Audi”, n/î XXXX, Berco Andrei nu deținea permis de conducere.

Având în vedere faptul că careva probe ce ar demonstra deținerea de către inculpat a permisului respectiv nu a fost administrate de partea acuzării, s-a constatat că inculpatul nu întrunește condițiile unui subiect al infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

Cu referire la episodul din 14.10.2019, concluzia despre vinovăția sus-numitului se axează pe declarațiile părții vătămate Ceban Victor, care este parte cointerată. Inculpatul a negat faptul sustragerii mijloacelor bănești, În situația în care alte probe concludente și relevante nu au fost acumulate, aprecierea drept adevărate a declarațiilor părții vătămate pentru a le pune la baza sentinței este insuficientă și neechitabilă față de inculpat.

Instanța a ignorat circumstanțele obiective, care pun la îndoială învinuirea adusă, după cum urmează: partea vătămată Ceban Victor recunoaște că era în stare de ebrietate și că de mai multe ori se deplasa la magazin pentru a-și cumpăra băuturi alcoolice, având cu sine toată suma 17.000.00 lei; la caz, n-a fost audiat în ședința de judecată martorul Ceban....., fratele părții vătămate; dimineața, după trezire, partea vătămată a găsit ușa de la intrare deschisă.

În circumstanțele descrise, apar îndoieli rezonabile privind vinovăția lui Berco Andrei, or, nu este clar dacă avea în realitate la sine 17.000 lei partea vătămată sau această sumă putea fi pierdută de către acesta în alte împrejurări, pe timpul deplasărilor la magazin.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul de pe rol, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 9. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 5., 6., 8.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică corectă a acțiunilor infracționale ale ultimului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile martorilor Calistru M. și Rusu R., tichetul „Drager” din 07.05.2018, declarațiile părții vătămate Ceban V., plângere depusă de acesta pe 14.10.2019, proces-verbal de cercetare la fața locului din 14.10.2019 cu planșa fotografică, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. d) și art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

Totodată, hotărârile contestate sunt conforme și relevanțelor din decizia instanței de recurs din 10.06.2020, că: „...*subiectul infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, nu are calitatea specială de persoana care deține permis de conducere și nu este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport, or, în art. 264¹ alin. (4) Cod penal este prevăzută o formă agravantă a infracțiunilor prevăzute la art. 264¹ alin. (1)-(3) Cod penal, esența constituind în lipsa unui permis de conducere al făptuitorului, deci în cazul dat este o diferență ce se referă la latura obiectivă cu agravanta respectivă. Astfel, dacă persoana a comis fapta prejudiciabilă prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, însă acțiunile ei au fost încadrate pe art. 264¹ alin. (1) Cod penal, aceasta nu urmează a fi achitată, urmare a constatării că fapta nu întrunește elementele infracțiunii (în cazul dat laturii obiective), or, încadrarea în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal a faptei incriminate inculpatului, acoperă aria infracțiunii indicate în rechizitoriu...*”, indicațiile cărei sunt obligatorii pentru instanța de fond conform prevederilor art. 436 alin. (3) și 451 Cod de procedură penală (*pct. 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CtEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CtEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns

detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul ordinar este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 9. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 6. – 9. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că hotărârile atacate cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunilor imputate și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

11. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Tatiana Lepădatu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2022, în privința inculpatului Berco Andrei XXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 20 ianuarie 2023.

Președinte
Judecători

Nadejda Toma
Iurie Diaconu
Victor Boico

